

Χριστέ. » Ἀργυροῦν ἦταν ἐπίσης τὸ ἱερὸν σὺνθρονον μετὰ τῶν βαθμίδων ἐφ' ὧν ἔβαιναν ὁ Πατριάρχης.

Τέχνης ἀπαραιρέτου ἦτο καὶ ὁ ἄμβων ὅστις ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἐξεργασμένος εἶχε μαρμαρίνην καλύπτραν ποικιλιμένην με σμάραγδον, καὶ ἐπ' αὐτῆς σταυρὸν ὁλόχρυσον βάρους ὡς ἑγγιστα ἑκατὸν λιτρῶν· κυχλὶς δὲ ἐξ ὀρειχάλκου περίχρυσος, κειμένη μετὰ τῶν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ πινσῶν, διεχώριζε τὸν κυρίως ναὸν ἀπὸ τοῦ χοροῦ, εἰς τὰ δύο τῆς ὁποίας πέρατα ἦναι οἱ δύο μεγαλοπρεπεῖς θρόνοι τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τοῦ Πατριάρχου. Περί τῆς κατασκευῆς τῶν θρόνων τούτων, καθήσον γνωρίζω, δὲν δίδουσιν οἱ ἱστορικοὶ οὐδεμίαν λεπτομέρειαν, ἀλλ' ἐξ ἀναλογίας ὑποθέτομεν πόσον θὰ ἦσαν μεγαλοπρεπεῖς καὶ πολύτιμοι. Τὸ βαπτιστήριον δὲ, κείμενον πρὸς τὴν δυτικὴν πτέρυγαν, εἶχε πολυτελεστάτην κατασκευὴν· πόσον δὲ ἦτον εὐρύχωρον, ὥστε μία σύνοδος συνεκροτήθη ἐντὸς αὐτοῦ, καὶ ὁ λαὸς κατέφυγεν ἐν αὐτῷ ὡς εἰς ἄστυλόν ἐν καιρῷ μεγάλων ὀχλαγωγικῶν ταραχῶν. Ἐξωθεν δὲ ὑπῆρχον στοιχεύματα καὶ ὑπαίθριοι αὐλαὶ ὠραιόταται, καὶ πυλῶν εὐμεγέθης μετὰ κιόνων, καὶ κατέναντι αὐτοῦ ἡ δι' ἀψίδων περιστύλος ἐκείνη, ἀπὸ τῆς μέχρι τοῦ προαυλίου τῆς Ἀγ. Σοφίας ἐκτεινομένη, ἐνθα ἡ θαυμαστὴ ὑπῆρχε φιάλη, ἡ τὰ καρκινικὰ ταῦτα φέρουσα γράμματα. « Νύξον ἀνομήματα μὴ μόναν ὄψιν. » Ἐν γένει δὲ, ὁ σηκὸς οὗτος ὁ ἅγιος, ἐνδεδυμένος μετὰ τὴν ὠραιότεραν ὀρθομαρμάρωσιν καὶ μετὰ ἑδαρὸς ποικίλων χρωμάτων καὶ λίθων, κεκοσμημένος κατὰ τὸν θόλον, τὰ ἡμιθόλια καὶ τὰς ἀψίδας μετὰ κατὰ χρυσόν καὶ πολύχρυσον μωσαϊκόν, διαλάμπων δὲ ἀπὸ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθους πολυτελεῖς, καὶ ἀπειρίαν πολυρώτων καὶ βαρυτίμων λυχνιῶν παντὸς σχήματος καὶ μεγέθους, κατεθάμβει τὴν ὄρασιν, κινῶν τὸν θαυμασμόν καὶ διεγείρων τὸν ἐνθουσιασμόν ὡς καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἐθνικῶν.

ῥας, ἀπόρασιν ὅμως εἶχον νὰ μὴ ἐγγίσωσι καὶ τὰ φαγητά, διότι ἐνόμιζον ὅτι τὸ κρέας θὰ ἦτο ἡ σκύλων, ἡ ποντικῶν ἡ σκυλῶν μαγειρευμένων με λίπος χοίρων. Ὅποσον ὅμως ἠπόρησαν ὅτε εἶδον ὅχι μόνον πολυποικιλίαν ἀλλὰ καὶ τρόπον κατασκευῆς ἀξιόλογον. Καὶ πρῶτον μὲν ἔφεραν μικροὺς ἄρτους θερμοτάτους καὶ πλακούντια παντοειδῆ· ἔπειτα δὲ σακχαρικά, ὡς πολυχρώματα καὶ κόκκαλα με μυελὸν σακχαρωμένα· μετὰ ταῦτα χήνας, ὄρνιθας, βόεια, ἐρίφια καὶ χοίρεια κρέατα· καὶ ἐπὶ τέλους ἰχθῦς, ῥόφημα καὶ ὀρύζιον. Πλὴν τούτων ἡ τράπεζα ἦτο πλήρης ὀπωρῶν ξηρῶν καὶ χλωρῶν, καὶ οἴνου ἐκ τῶν καλλιτέρων τῆς Κίνας. Ἐν τῷ μόνον ἡσχέμιζε τὸ ἀξιόλογον τοῦτο γεῦμα, ἡ ἐν τῷ αὐτῷ

Κινέζος ὀφιοπίλης.

ΟΛΙΓΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΚΙΝΑΣ.

—οοο—

Ἰδοὺ καὶ ἄλλαι περισφοτάται εἰδήσεις τὰς ὁποίας πορίζομεθα ἐκ τοῦ αὐτοῦ περὶ Κίνας συγγράμματος τοῦ Κ. Μίλνς (*).

« Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν νέαν μου ἀποκατάστασιν πολλοὶ Ἀγγλοὶ ἦλθον εἰς Νιγγπό· καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχον ἄλλον νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς αὐτοὺς ὡς διερμηνεύς, με παρεκάλεσαν νὰ τοὺς συνοδεύσω σκοποῦντας νὰ ἐπισκεφθῶσι τὰς κυριωτέρας ἐγχωρίους ἀρχάς. Οἱ Κινέζοι ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς μετὰ πολλῆς φιλοφροσύνης, ὁ δὲ πρῶτος μανδαρίνας τοὺς ἐκάλεσεν εἰς γεῦμα.

» Καὶ ἐνέδωκαν μὲν οἱ συμπολιταί μου μετὰ χα-

πινακίῳ, τῷ ἐν τῷ μέσῳ τῆς τραπέζης, ἀναζήτησις τοῦ βρώματος παρ' ὅλων τῶν συνδαιτυμόνων, εἰ καὶ πάντες εἶχομεν ἔμπροσθεν ἡμῶν καὶ πινάκια καὶ κύπελλα καὶ ῥαβδάκια. Τὰ ῥαβδάκια αὐτὰ κατασκευασμένα εἴτε ἐκ ξύλων, εἴτε ἐκ καλάμων, εἴτε καὶ ἐξ ἀργύρου ἢ ἐλεφαντίνου ὁστοῦ, εἶναι μακρὰ ὅσον μολυβδοκόνδυλα, πλατέα μὲν εἰς τὴν μίαν ἄκρην, στρογγύλα δὲ εἰς τὴν ἄλλην. Ἐκαστος δαιτυμῶν ἔχει δύο, τὰ ὅποια λαμβάνων κατὰ μέσον διὰ τῆς δεξιᾶς, ρυθμίζει οὕτω πῶς τὸ μὲν θέτει εἰς τὸ βάθος τὸ μετὰ τοῦ λιχανοῦ καὶ τοῦ ἀντίχειρος, καὶ στηρίζον κάτωθεν ἐπὶ τῆς ἄκρας δύο ἄλλων δακτύλων, τοῦ μέσου καὶ τοῦ παραμέσου, τηρεῖ ἀκίνητον τὸ δὲ ἄλλο, τὸ ὅποιον εἶναι κινητόν, κρατεῖ μετὰ τὴν ἄκρην τοῦ λιχανοῦ καὶ τοῦ ἀντίχειρος. Μεταχειρίζεται δὲ ἀμρότερα ὡς πυράγραν, δι' ἧς λαμβάνει κρέατα, ἰχθῦς καὶ λάχανα ὅχι πολὺ ψιλὰ κεκοσμημένα. Ὡσάκις δὲ τρώγῃσιν ὀρύζιον ἢ ἄλλα τοιαῦτα παντοειδῆ, πλησιάζουσι τὰ πινάκια εἰς τὸ στόμα, καὶ μετὰ τὸ πλατὺ μέρος τῶν ῥαβδακίων εἰσθιβάουσιν αὐτά.

(*) Ἴδε φυλλάδ. 118, σελ. 45.